

Sipos Gyula: **Egy orosz katonáró** |

Az anyja mint az én anyám
azt mondta: jó légy kisfiam.
Elkísérte az állomásra
és siratja, hogy messze van,
meg-megáll kezében a tű,
míg a konyhában öltöget,
morzsoló ujjai elejtik
a kukoricacsövet,
vagy elindul az udvaron
s már nem tudja mit keresett,
csak fohászkodik: istenem,
baj ne érje a gyereket.

Az anyja messze valahol
oroszul siratja fiát,
s nem érti ő sem, mit keresnek
idegenben a katonák.
Az anyja, mint az én anyám,
fohászkodik s nem tudja még,
hogy a fia, itt Budapesten
ma rám sütötte fegyverét.